

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Še jedenkrat: celjska gimnazija.

Gospodje v Hohenwartovem klubu premišljajo in premišljajo, kako bi Slovence obdržali v koaliciji, ob enem pa vendar ne preveč razburili Nemcev z zadovoljitvijo slovenskih teženj zastran gimnazije v Celju, da koalicija ne pride, v nevarnost. To je hotel doseči Karlon s svojim predlogom, pa se mu ni posrečilo, ker se Slovenci nismo mogli zadovoljiti z njegovim predlogom. Sedaj je pa drugi predlog se porodil v Hohenwartovem odseku popolnoma z enakim namenom. Od katere strani prihaja, ne vemo.

Ta predlog je našim čitateljem znan. Prišel je mej svet po ovinkih po „Neue Freie Presse“, kar pa ni nič čudnega, ker ima tudi ta list zveze s konservativci, odkar imamo koalicijo. Najbrž se je objavil najprej v tem listu, ne pa v „Vaterlandu“, ki je klubovo glasilo, zaradi tega, da se bode lažje utajil, ko bi le pokazalo se, da tudi s tem predlogom ni upanja, da bi si koaliranci pomagali iz zadrege. Objavil se je sedaj pred vsem zato, da se bode videlo, kako stališče proti njemu zavzemajo razne stranke, če se ima levica bati kacega napada od nemških nacionalcov, ako glasuje za ta predlog.

Kakšno stališče bodo zavzeli nemški nacionanci, ne vemo. Najbrž ne bodo zadovoljni z njim, ker jim še ni toliko za stvar, kakor pa za agitacijo proti liberalcem, katere bi radi izpodrinili. Seveda krik bi v nemško narodnem taboru še le potem prav nastal, ko bi zjedinjena levica se že izrekla za predlog. Levičarji bodo pa zaradi tega najbrž previdni in ne bodo takoj zavzeli nobenega stališča. Njim je le na tem, da si pomagajo iz zadrege bodi si že kakor koli. Vprašanje celjske gimnazije samo na sebi je pač pravim levičarjem jako malo mari, njim je več za ugodno rešitev volilne reforme in povoljno urejenje valute.

Staviti si pa moramo vprašanje, se li slovenski poslanci morejo zadovoljiti s tem predlogom? Mi pravimo, da ne. Mi ne dvomimo, da se bodo našli pri nas taki ljudje, ki ga bodo zagovarjali. Rekli bodo: nekaj le dobimo, pripravljajni razred se bode odpravil, v prvem in drugem razredu pa dobimo paralelke, to je za jedenkrat že nekaj, a pozneje se

bodo pa paralelke dovolile že še v tretjem in četrtem razredu. Mi seveda mislimo drugače. Že pridobitev cele nižje gimnazije ali pa paralelke na vse nižji gimnaziji ni v nobeni primeri z uslugo, katero so storili Slovenci Nemcem, ko so pomagali sklopiti koalicijo, a sedaj pa še toliko nočejo dovoliti. Slovenski poslanci so rešili nemško-liberalni stranki obstanek in zatorej imajo pravico in dolžnost zahtevati, da jim Nemci dajo primerno nagrado. Nikakor se ne smemo dati preslepiti, da se nam pozneje morda radovoljno dovolijo še daljše paralelke. Ko bode izvršena volilna reforma, liberalci Hohenwartovega kluba in pa zlasti slovenskih poslancev ne bodo več tako potrebovali kakor sedaj in ne bodo niti toliko pripravljeni dovoliti.

Sicer je neka določba v predlogu, ki je naravnost razžaljiva za nas in je ne moremo nikakor vzprejeti. Že v prvih dveh razredih naj se bo nemščina posebno gojila, da se dijaki v tretjem in četrtem letu bodo mogli udeleževati pouka z nemškim učnim jezikom. Ta dva razreda bi torej postala nekaka žtepovalnica za nemški jezik, s tem bi seveda trpel ves drug pouk, zlasti pa pouk v materinščini. Slovenski dijaki bi v tretji razred ne prišli tako dobro podkovani v raznih predmetih kakor nemški.

Taka uredba šol je zlasti sedaj neumestna, ko nemški vzgojeslovci sami naglašajo, da se tudi v gimnaziji ne sme gledati toliko na latinščino in grščino in tuje jezike, kakor na to, da se otroci dobro priučijo materinščino. Posebno dr. Frid. Schulz jako odločno to stališče zagovarja. Ta mož jako strogo obsoja gojenje tujih jezikov pri mladini, dokler jim materinščina še ni prišla v meso in kri. Pri otroku, ki se mu le preveč utepajo tuji jeziki, se ne razvije domača narodna posebnost, nikdar ne dobi pravega čuta za svoj narod in njegove posebnosti. Gojenje materinščine mora biti in ostati začetek in konec vsacega jezikovnega pouka. Kar velja za Nemce, mora veljati za Slovence, zaradi tega pa Slovenci ne moremo privoliti, da bi gimnazijo naredili samo za utepovalnico blažene nemščine. Za to smo pač, da se na to gleda, da učenci dovršivši gimnazijo tudi znajo dobro nemški, a da bi se pa slovenskim

otrokom že v prvih dveh letih v gimnaziji utepalo nemščino z vso silo v glavo, za to pa nismo in biti ne smemo, ako nam je napredek našega naroda kaj na srcu. Zato pa pozivljemo slovenske poslance v Hohenwartovem klubu, apelujoč na njih narodni čut, da naj zavrnejo z vso odločnostjo ta predlog.

Državni zbor.

Na Dunaji, 2. marca.

Mladočeški poslanci so si s svojim odločnim nasprotovanjem reakcionarnim določbam novega kazenskega zakona pridobili priznanje vseh svobodoljubnih krogov, „Neue Fr. Presse“ jim je to priznanje celo izrekla.

V današnji seji so dosegli celo pozitiven uspeh. Na razpravi so bili na svobodno izražanje svojega mnenja nanašajoči se paragrafi. Posl. Pernerstorfer je rekel, da so v teh paragrafihi skrite pasti, v katere se bo moral vsak ujeti, ki bo izrazil kako vladi neugodno mnenje. Štiriperesna detelja: Köller v Berlinu, Thun v Pragi, Bacquehem na Dunaji in Crispi v Rimu ne bode prinesla narodom božjega blagoslova. Tem štirim pa pomagajo ljudje, ki se imenujejo liberalce. Najnevarnejši je paragraf 113, v njem se predlaga prav tisto, kar določajo nemške predloge zoper prekucuhe. Na Nemškem se predlogam upira vse, kar moderno misli. Ako bi se vzprejela ta določba, bi bilo pri nas tako kakor v Italiji, kjer je vsled Crispijevih zakonov nastala perijoda sramote za deželo, kjer se ljudje, o katerih poštenju ni dvomiti, kakor de Felice, pehajo v zapor. Na čelo naše države naj le pride kak Crispi in z novim kazenskim zakonom se bo človeštvo z nogami teptalo in izražala se bodo bestijalna nagnjenja.

V istem zmislu so govorili tudi poslanci Tuček, Kronawetter in Kaizl, dočim sta pravosodni minister grof Schönborn in poročevalec grof Pininski zagovarjala predlogo.

Posl. dr. Pacak je predlagal, naj se paragrafi 110—130 vrnejo odseku. Levičarji in Poljaki ter konservativci so spoznali, da je nekatere določbe teh paragrafov vendar premeniti. Začelo se je mej njimi neko posvetovanje in pogajanje in uspeh je bil, da so se paragrafi 113, 115, 119 in

Listek.

Ivan Navratil.

Daleč od svoje domovine, na Dunaju, praznuje jutri slovenski književnik Ivan Navratil svojo sedemdesetletnico.

Rodil se je Ivan Navratil dne 5. marca 1825. leta v Metliki. Ljudsko šolo je dovršil v Metliki in v Novem mestu, kjer je tudi obiskoval gimnazijo. L. 1843. je prišel v Ljubljano v tedanjo „filozofijo“, katero je zvršil l. 1845. Najprej se je odločil za duhovski stan in studiral nekaj časa bogoslovje, a ker ni čutil poklica za ta stan v sebi, poiskal si je službe in jo l. 1846. dobil. Služboval je nekaj časa pri dohodnem okrajnem uradu, l. 1847. pa je prišel k dež. sodišču, od koder je l. 1851. bil premeščen kot oficijal k najvišjemu sodišču na Dunaj, kjer služi še sedaj kot predstojnik pomožnih uradov zajedno tolmač za slovenski in hrvatski jezik.

Čitanje „Novic“ je v Navratilovem srci obudilo zanimanje za slovenščino, njegovo narodno zavestnost. V viharji dobi l. 1848. se je z vso navdušenostjo oklenil narodne ideje in deloval od tedaj z besedo in s peresom, kot tajnik „Slovenskega društva“ in kot pisatelj.

Že leta 1845. je vstopil v vrsto sotrudnikov „Novic“, l. 1848. pa je osnoval časopis „Vedež“, namenjen v prvi vrsti mladini pa tudi odraslim. „Vedež“ je izhajal tri leta. Bil je izvrstno urejevan in pisan v lepi slovenščini. Največ sestavkov je poteklo iz Navratilovega peresa. Mimo dobrih poučnih in zabavnih spisov je Navratil priobčil v svojem listu tudi životopise odličnih Slovencev in Slovanov, tako životopis Vodnikov. Kopitarjev, Čopov, Valvazorjev itd., priobčeval jezikoslovne drobtinice in popisoval stare slovenske običaje. „Vedež“ je moral prenehati, ker ni imel dovolj naročnikov.

V tem času je Navratil tudi marljivo sodeloval pri Cigaletovi „Sloveniji“ in Janežičevi „Slovenski Bčeli“ in izdal v nemškem jeziku sodnim uradnikom namenjeno slovnico, naslovljeno „Kurze Sprachlehre mit einer möglichst vollständigen schreibung der slovenischen Sprache, einem Rechtpraktischen (Anhang), enthaltend verschiedene Formulare und ein deutsch-slovenisches und slovenisch-deutsches Wörterbuch der nothwendigsten Kunstausrücke aus der Strat.-P.-O. vorzüglich für Gerichtsbeamte“. Navratil je po svoji preselitvi na Dunaj marljivo nadaljeval svoje jezikoslovne študije in redno sodeloval skoro pri vseh slovenskih listih.

Pomagal je Antonu Janežiču pri spisovanju slovarja in slovnice, podpiral Miklošiča pri sestavi staroslovenskega slovarja, popravljaj slovenske šolske knjige in sodeloval pri Cigaletovi slovenski juridično-politični terminologiji.

Podpiral je nadalje Bleiweisa pri sestavljanju slovenskih beril za prve štiri gimnazijske razrede in sam sestavil berila za višje gimnazijske razrede, katerim je Miklošič posodil svoje ime.

V letih 1852. do 1853. je Navratil v „Novicah“ opisoval „Življenje slavnih Slovanov“ in priobčil več jezikoslovnih črtic, l. 1856. pa je obelodanil na Dunaji znamenito jezikoslovno delo „Beitrag zum Studium des slavischen Zeitwortes aller Dialecte, insbesondere über den Gebrauch und die Bedeutung der Zeitformen in Vergleichung mit den klassischen und modernen Sprachen“. To delo je kot izborna jezikoslovna študija obče priznana, kajti v njem je Navratil razbistril svojstvo in rabo dovršnih in nedovršnih glagolov.

Vzlic obsežnim svojim jezikoslovnim študijam pa je Navratil ostal marljiv sodelavec „Novic“, „Glasnika“ in „Učiteljskega Tovariša“, pisal za „Vodnikov spomenik“ in za „Večernice“ ter „Koledar“ Mohorjeve družbe in l. 1871. hotel tudi sestaviti

120 vrnili odseku, da jih premeni. Za vrnitev teh paragrafov so glasovali vsi navzočni poslanci.

Prihodnja seja bo v ponedeljek in sicer pride na razpravo o avstrijski reformi.

V Ljubljani, 4. marca.

Celjsko vprašanje. Sedaj se vrše pogajanja zaradi celjske zadeve. Vsepeh teh pogajanj bode kakor se je bati, da se nam Slovencem kolikor je mogoče malo dovoli. Gledali bodo pred vsem, da se stvari na celjski gimnaziji tako uredijo, da bodo po možnosti ugajale Nemcem. Nekoliko bodo pa liberalci že privolili, da le koalicijska ne pade. Dobro poučeni krogi trdijo, da s celjskim vprašanjem stoji in pade grof Hohenwart. Slovenski poslanci v Hohenwartovem klubu imajo torej precej ugodno stališče, ako je bodo le hoteli in upali se je do dobrega izkoristiti. To store tem ložje, ker Slovenci se nimamo prav ničesar bati, ako pade Windischgrätz. Slovenski poslanec Robič je bil baje te dni poklican k učnemu ministertvu, ki ga je na vso moč pregovarjal, da naj se Slovenci zadovoljijo s paralelkami v prvih dveh razredih. Poslanec mu je baje odgovoril, da se Slovenci ne morejo drugače zadovoljiti, da se osnuje popolna dvojezična nižja gimnazija ali pa paralelke na vseh štirih razredih nižje gimnazije. Ne ve se pa, če bodo tudi drugi poslanci pokazali toliko odločnosti.

Kriza. Zadnje dni se je mnogo pisalo in govorilo o tem, da odstopi ta ali oni minister, ali pa vse ministerstvo. Posebno se je večkrat trdilo, da odstopi Madeyski, grof Schönborn, ali pa grof Wurmbrand. Proti Madeyskemu deluje močna stranka v poljskem klubu, poleg tega mu pa jemlje zaupanje to, da tako hitro protežuje svoje sorodnike. Nekateri hočejo vedeti, da le še tako dolgo ostane minister, da bode zastopal svoj proračun v ministertvu. Po neki drugi govorici pa grof Schönborn in knez Windischgrätz mislita odstopiti, ako odstopi Madeyski. Schönborn je baje se ministrovanja naveličal zaradi težav na Češkem. Grofu Wurmbrandu se pa majo stališče zaradi celjske gimnazije. Sicer pa še ni nič gotovega. Radovedni smo pa, kako se še stvari razvijajo, kajti napovedujejo se presenetljive stvari.

Proti krščanskim socijalistom. Konservativci in liberalci so v raznih državah močno nasprotni krščanskim socijalistom. Vidi se, da zlasti konservativci niso pomislili, kaj da delajo, ko so vzbudili krščanski socijalizem. Nadejali so se, da dobe v delavcih dobro oporo za klerikalizem, a sedaj pa čutijo, da so se varali. Krščanski socijalisti se vidno približujejo socijalnim demokratom, samo da svoje nauke podpirajo z izreki sv. pisma. Ne le kardinal grof Schönborn, temveč tudi jeden francoski in jeden belgijski škof sta potovala v Rim, da papeža opozorita, da krščansko socijalno gibanje zahaja na jim nepovoljna pota.

Zopet Khuen-Héderváry. Neki višji krogi vsekako skušajo Khuena-Héderváryja spraviti na prestol ogerskega ministerskega predsednika. Dvakrat je to izpodletelo, a te dni je zopet jela se razširati novica, da se v kratkem na Ogerskem marsikaj premeni in pri teh premembah pride zopet

Wolfovega slovarja slovensko-nemški del, a stvar se je razbila, predno se je Navratil dela lotil.

Tudi „Matici Slovenski“ je Navratil marljiv podpornik. V njenih „Letopisih“ je priobčil marsikatero zanimivo razpravo, zadnja leta pojasnjuje obširno narodne običaje in vraže. Nabral je jako mnogo gradiva, katero je bilo največ doslej znano. Poleg njegove razprave o glagolu so ti spisi najvažnejši mej njegovimi deli ter imajo stalno in toliko večjo vrednost, ker so pisani kritično. V „Kopitarjevi spomenici“ je Navratil priobčil dragocen donesek k življenjepisju tega velikega Slovenca, v „Spomenici o šeststoletnici začetka habsburške vladavine na Slovenskem“ pa razpravo o znanem čebelarji Janši. L. 1881. je izšlo tudi Miklošičevo berilo za osmi gimnazijski razred, katero je uredil Navratil.

Tudi v „Kresu“, „Ljubljanskem Zvonu“ in „Dom in Svetu“ je Navratil priobčil nekaj manjših spisov.

Navratil se lahko z zadoščenjem ozira na svoje slovstveno delovanje. Storil je mnogo in si pridobil jako odlično mesto v zgodovini slovenskega slovstva. Slovenski narod mu je za njega požrtvovalno in uspešno delovanje hvaležen in mu kliče o njegovi sedemdesetletnici presrečno: Na mnoga leta!

hrvatski ban v pošte. V kratkem baje pride do novih volitev, katerih pa ne bode več vodil Banffy, temveč Khuen-Héderváry. Vračajoč se z Dunaja od pogreba nadvojvode Albrehta je hrvatski ban šel v Budimpešto, da se je posvetoval z nekaterimi ogerskimi političnimi krogi.

Cesar Fran Josip ni imenovan pruskim generalnim feldmaršalom, kakor se je napak poročalo. Nemški cesar mu je le kot pruskemu polkovniku à la suite poslal insignije dotičnega čina, katerega ima cesar v svoji vojni. Cesar je pa v domači vojni feldmaršal, zato mu je poslal nemški cesar maršalske insignije. Jednako je nemški cesar odlikoval ruskega carja in princa Waleskega.

Crispi. Govori se, da Crispi kmalu odstopi. Te dni so mislili zapreti poslanca Comandinija zaradi nekih sleparij. Comandini jo pa pobegnil. Mogoče je, da mu je celo vlada k begu pomagala, ker je ministerski predsednik v sleparije zamotan. Crispi je baje tako kompromitiran, da bode najbrž moral odstopiti, ako se bode stvar dalje razpravljala.

Deželnega poslanca Ivana Hribarja drugi govor

povodom proračunske razprave v deželnem zboru kranjskem dne 16. februarja 1895.

(Po stenografičnem zapisniku.)

Visoka zbornica! Prav všeč mi je, da so trije gospodje, ki imajo od mojega čisto nasprotua mnenja, posegli v debato, da morem sedaj odgovorjati vsem trem. Zdi se mi, da nobeden izmed njih ni prav izbistril vprašanja in da je s tem dokazano, da so moji nazori s stališča zastopnika slovenskega naroda jedino pravi.

Poslednjemu gospodu predgovorniku moram na njegove zadnje besede dati zagotovilo, da jaz s svoje strani — in mislim, da se mi v tem pridruži vsa večina te visoke zbornice — rad priznavam cenjeno sodelovanje manjšine pri reševanju vseh narodno-gospodarskih vprašanj, katera so prišla pred visoko zbornico. Ko sem govoril o tem, koliko je visoki deželni zastop v poslednji šestletni zakonodavni dobi storil, nisem nikogar izmed nas izvel; torej ne vem, kaj je pripravilo častitega gospoda tovariša dra. Schafferja do tega, da je reklamiral za manjšino zasluge, katerih jej nikdo ne odreka. Nimam vzroka, da bi lojalno ne priznaval, da je častita manjšina te visoke zbornice vedno skupno z nami delovala, kadar je šlo za gospodarski napredek naše dežele.

Častiti gospod poslanec dr. Schaffer je tudi nekako ovrgel mnenje častitega gospoda deželnega predsednika, kateri je v začetku svojega govora rekel, da politična debata ne spada v razpravo o proračunu deželnega zaklada. Sicer sva se s častitim gospodom deželnim predsednikom že — ako tako smem reči — nekako prijateljsko pomenila, da sem letos zato krajše govoril, ker so letošnji troški za žandarmerijo za 50 gld. nižji, kakor so bili lani (Veselost v središču); vendar pa si dovolim, da gospod deželni predsednik ne bode ostal pri svojem napačnem mnenju, da politična debata ne spada k proračunu deželnega zaklada, v spomin poklicati mu besede gospoda dra. Schafferja, kateri je, odgovarjajoč na moj govor, dejal, da je bil „wie selbstverständlich, der grössere Theil der Rede politischen Auseinandersetzungen gewidmet“. S temi besedami je gospod poslanec dr. Schaffer gospoda deželnega predsednika, ki je trdil, da politika ne spada k proračunu deželnega zaklada, akoravno sta si prijatelja, vendar-le desavouiral.

Jedino vprašanje, o katerem je govoril častiti gospod predgovornik, je bilo vprašanje glede samoslovenskih napisov na uličnih tablah ljubljanskih. Tu bi bil on moral spoznati, da sem se jaz v svojem govoru navlašč čisto izogibal imenovati njegovo ime, dasiravno mi je izza kulis znano, da je bil on intelektualni provzročitelj tistega ukaza. (Dr. Schaffer ugovarja.) Častiti gospod tovariš dr. Schaffer sicer ugovarja, ali po svojih informacijah imam pravico dvomiti o utemeljenosti njegovega ugovora. Ako je on pa tudi provzročitelj omenjenega ukaza, s tem ni storil družega, ko svojo dolžnost, kajti on zastopa mnenje manjšine prebivalstva te dežele in ako je on tako postopal kot poslanec veleposestva, katere je v narodnostnih vprašanjih vedno v opreki s slovenskim narodom, mislim, da se njemu ne more ničesa očitati. Ker je pa govoril o tej stvari, moram mu vendar nekoliko odgovoriti. On pravi, da je 1/4 ljubljanskega prebivalstva čisto nemška; da ima 1/3 prebivalstva nemški občevalni jezik; polovica prebivalstva pa da zna nemški in slovenski jezik. Na to mu moram pač iz ukaza deželnega odbora, kateri je on sam koncipiral, navesti, da ima samo jedna šestinka ljubljanskega prebivalstva nemški občevalni jezik; pet šestink pa občevalni jezik slovenski. Sedaj pa morate pomisliti, gospoda moja, da je mej tisto šestinko ljubljanskega prebivalstva, ki ima zapisan nemški občevalni jezik, mnogo takih, ki prav nič nemški ne znajo. (Poslanec dr. Schaffer: „Im Gegentheile!“). Ne nasprotno, temveč prav resnično je, da so nekatere nemške rodbine v Ljubljani, —

kakor sem se na magistratu iz aktov sam prepričal — zapisale svoje dekline in hlapce, ki ne umejo niti jedne nemške besede, za Nemce. To je tisto „zanesljivo“ štetje, na katero se gospod poslanec dr. Schaffer tudi danes sklicuje.

Častiti gospod tovariš dr. Schaffer pravi, da se mestni zbor ljubljanski, ko je sklenil, da se imajo napraviti samoslovenski ulični napisi, ni oziral na nevoljo nemških krogov. Reči moram, da jaz tiste nevolje nikjer opazil nisem. Nemci v Ljubljani bi bili najboljši sosedji, s katerimi bi se dalo prav dobro izhajati, ko bi ne bili nekateri mej njimi, ki jih hujskajo in ščutejo. Najboljši dokaz, da je tista silna nevolja povsem izmišljena, je to, da je rekurz proti samoslovenskim uličnim napisom podpisalo — ako se ne motim — samo 12 Nemcev. To se bili pa ravno vsi tisti, ki so delali javno mnenje, češ, da je mestni zastop s svojim sklepom vzbudil občno nevoljo mej tukajšnjimi Nemci (Posl. dr. Schaffer: „Man hat nicht mehrere aufgefördert!“). Ker se je častiti gospod poslanec dr. Schaffer skliceval na prejšnji mestni zbor, moram ga vendar nekoliko opomniti, da uvaža ono pravičnost, katero je delil nemški regime slovenskemu življu ljubljanskemu. Ko se mu je moral umakniti regime slovenskega mestnega zbora, katerega je omenjal gospod deželni glavar Detela, takoj se je začelo pri mestnem magistratu nemški uradovati in veste, kako se je izrazil tedanji župan? Čtalo se je to po listih in ni bilo nikdar preklicano. — Dejal je, da bi bilo treba vse Slovence postreljati s kanoni. (Poslanec dr. Schaffer: „Sehr unbewiesen!“)

Vpeljalo se je nemško uradovanje in ali tisti, ki so dali napraviti nemške ulične table, niso bili zastopniki iz Vaših vrst? (Poslanec dr. Schaffer: „Zweisprachige!“) Da, dvojezične napise, ali kakor v posmeh ogromni večini slovenskega stanovništva postavili ste slovenske napise na drugo mesto. (Poslanec dr. Schaffer: „Das ist untergeordnet!“) Ako bi bili Vi, kar se je jedino spodobilo, slovenskemu jeziku pridelili prvo mesto (Poslanec dr. Schaffer: „Dagegen haben wir nichts!“), potem bi nikdar nobenemu izmed nas ne bilo prišlo na um, odpraviti dvojezične napise; ali tako sramotnega poniževanja slovenskega jezika, katero je moral vsak tujec na prvi hip opaziti, pa mestni zastop naš ni mogel in smel dalje trpeti. (Poslanec dr. Schaffer: „Also umkehren!“) Kako se bodo pa napisi potem brali, če bo pisava narobe? (Veselost)

Gospod poslanec dr. Schaffer pravi, da imam jaz v tem oziru prav malo somišljenikov; pa jaz ga zagotavljam, da se jako moti. Ko bi se sklical kak meeting, pa bi gospod dr. Schaffer videl, ali imam v tem oziru več somišljenikov jaz ali pa gospod deželni glavar Oton Detela in dr. Papež. (Poslanec dr. Schaffer: „Ich möchte auch ein Plebiscit!“)

Gospod poslanec dr. Schaffer je navedel, da se je več hišnih ljubljanskih posestnikov izreklo proti samoslovenskim napisom. To je resnično. Zlasti več takih, ki so se na prvotno povpraševanje najprej izrekli, da nimajo ničesa proti samoslovenskim napisom. Kaj jih je tedaj pripravilo do tega, da so preklicali prvotno svojo izjavo? Častiti gospod tovariš dr. Schaffer se bode spominjal, da je gospod deželni glavar omenil, da je bil postulat konservativne stranke, da morajo ostati dvojezični ulični napisi in da je deželni odbor zaradi tega izdal svoj ukaz. Sklicujem se na te besede in zagotavljam častitega gospoda predgovornika, da je ravno agitacija konservativne stranke prouzročila, da so nekateri hišni posestniki preklicali prvotno svojo izjavo in hoteli najedenkrat imeti dvojezične napise. Jaz sem že poprej dejal, da sem popolnoma prepričan, da njih postopanje ni izviralo iz srčnega prepričanja. Ali kaj pa jim je potem dalo povod, da so podali nemški manjšini svoje pomočne roke? Nič družega ko to, da je mestni zastop sklenil, da se v priznanje zaslug nekdanjega škofa Pogačarja imenuje trg za škofijo Pogačarjev trg. To je bil pravi vzrok, zakaj so se nekateri hišni posestniki ustavili sklepu mestnega zbora po navodilu konservativne stranke. (Dalje prih.)

Dopisi.

Iz Zaloga, 2. marca. (Le za nemščino!)

Pred kratkim dobila so županstva po Kranjskem poziv od trgovinske in obrtne zbornice kranjske, da naj sestavijo nekaj seznam delavcev v obrtnih podjetjih v občini. Priložen je bil tudi izkaz, kateri pa je bil popolnoma nemški. Za Boga, vprašamo vendar, kaj tudi tu se moramo klanjati nemškemu maliku? Vedno se govori in piše, da ne delajmo tlake tujcem. A tu pa se bije tej lepi frazi s polenom v obraz! Ne čudil bi se, ko bi na čelu omenjene zbornice stal k k Schwegel ali pa Schaffer. Tu se zopet vidi, kakšen veter veje zadnje čase pri nas na Kranjskem. Ni še dolgo, kar so se v naši občini morali umakniti še skoraj novi samoslovenski vaški napisi dvojezičnim. Takrat dolžili smo prejšnjega župana a potem pa se je zvedelo, da se je to zgodilo na poziv od zgoraj. In tako gremo počasi zopet nazaj v prejšnje čase. Vse je tako urejeno, da se niti čutili ne bomo in zajedno zagospodarili nam bodo zopet možje iz Dežmanove dobe. Znamenja se že prikazujejo. — „K.“

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. marca.

— (Osobne vesti.) Cesar je imenoval našega rojaka, rednega profesorja na tehniki v Brnu dr. Frana Hočevarja rednim profesorjem matematike na tehniki v Gradcu. — Deželni odbor koroški je podelil novo ustanovljeno mesto deželnega živinozdravnika v Blatogradu v celovškem okraju diplomiranemu živinozdravniku Martinu Sparowitzu.

— (Repertoar slovenskega gledališča.) Jutri v torek se bode predstavljala za pustni čas namenjena burka „Hudobni duh Lumpaci-Vagabund“, ki ni mogla prej priti na vrsto, ker ni bilo dobiti godbe. Pri tej predstavi bode svirala še civilna godba na lok. Po tolikih resnih dramah bode stara Nestroyjeva burka prijetna sprememba. V pevskem delu sodelujeta tudi gospa Aničeva in gospodična Towarnicka. V petek dne 8. t. m. pa bode po daljšem neprostoovoljnem presledku prva operna predstava, pri kateri bode sodelovala zopet vojaška godba.

— (Slovensko gledališče.) V soboto in večeraj je gospodična Šumovska nastopila kot Sanda v „Valenski svatbi“ in dosegla najpopolnejši uspeh. Pogodila je izvrstno demonični značaj te eksotične junakinje in ga dosledno izvedla ter fino nuancirala. S to vlogo je gospodična potrdila našo prvo sodbo: da je velika umetnica, ki zna stvarjati iz sebe, ki ima bogat register akcentov ter zamore izražati vsa čutila, ki navdajajo človeška srca. Kako ekscentrična je bila v prvem dejanju, kako lepo je izražala vsa srce jej pretresujoča čutila: ljubezen, obup, grozo v drugem, kako hinavsko prijateljstvo in divje veselje, da je obudila v Piji sum v resničnost Jonelove ljubezni — to se ne da opisati, to je treba videti. Kdor pa je videl jedenkrat gosp. Šumovsko, ta je več ne pozabi. Občinstvo je odlični umetnici z viharim ploskanjem izražalo svoje zadovoljenje in priznanje, poklicalo jo je neštivilnokrat na oder in jej prirejalo srčne ovacije. V petek, ko je gospodična Šumovska nastopila kot Margerita Gautier, so jej ljubljanski Hrvati poklonili krasen šopek, v soboto je dobila dva velika krasna venca in šopek, sinoči pa venec in šopek. Gospodična Šumovska ostane našemu občinstvu v najprijetnejšem spominu in splošna je želja, naj bi kmalu imeli zopet priliko, pozdraviti dično umetnico na našem odru. — K lepemu uspehu „Valenske svatbe“ sta sosebno mnogo pripomogla g. Inemann, ki je bil jako dober Čuku, in gospodična Slavčeva, poleg njiju pa gospa Danilova in gospodje Danilo, Verovšek, Perdan, Lovšin. — Uspešni nastop gosp. Šumovske se je brzojavno sporočil tudi g. intendantu dru. pl. Miletiču, na kar je ta odgovoril prvokrat: „Srdačna hvala na ljubaznoj čestitci. Radujem se uspehu gospodjice Šumovske i lipej zajednici slovensko-hrvatske umjetnosti“. — Drugič pa: „Srdačna hvala. Bratska sloga budi nam vjestnicom sretne budućnosti. Živili Slovenci!“

— (Gospica Hermina Šumovska) se je sinoči odpeljala v Zagreb. V soboto popoldne je njej na čast povabil predsednik „Dram. društva“ gosp. dr. Tavčar v svoj gostoljubni dom malo družbo, zvečer po predstavi pa jej je intendant slo. gledališča priredila v čitalniških prostorih časten večer, katerega se je udeležilo večje število dam in gospodov. Tudi v teh krogih je umetnica obudila najlepše simpatije.

— (S sabljo ranil) je sinoči ob 7. uri na Marijinem trgu korporal Fajdiga tukajšnjega artil. polka št. 7 jednega prostaka 17. pešpolka baje zato, ker mu ni salutaril. Imenovani prostak je ranjen v gorenje desno stegno in so ga odvedli v vojaško bolnico.

— (Na dolenskih železnicah) se je promet — osebni in tovorni — vsled snežnih zametov popolnoma ustavil.

— (Stroški za kidanje in izvažanje snega.) Mestna občina ljubljanska izplačala je za kidanje in izvažanje snega za čas od 24. februarja do vstetega 2. marca letos, znesek 1019 gld. 43 kr.

— (Vožnja z zaprekami ali najmanj polnih ur z brzovlakom iz Trsta v Ljubljano.) Tako — nam piše prijatelj našega lista — bi se moral glasiti naslov mojemu včerajšnjemu potovanju iz Trsta k gledališki predstavi „Valenske svatbe“, ker sem hotel na vsak način tudi jaz slišati in občudovati slovečo hrvatsko umetnico gđ. Šumovsko. Ali drago sem plačal to radovednost, a

še draže bi me utegnilo stati, morebiti celo življenje pod raztreskanim železniškim vozom in grobljo udtega plazú. Čujte torej celo vrsto novic, katerim sem bil sam živa priča. Točno ob 7 uri 50 min. zjutraj smo se odpeljali z nagličem iz Trsta. Do Nabrežine smo še srečno dospeli, le snežiti je začelo tako gosto, kakor morebiti že dolgo ne. A na Nabrežini smo doznali, da smo ušli strahoviti nesreči. Pri barkovlanskem predoru se je namreč udrlo malo trenotkov za našim vlakom velik plaz kamenja in zemlje na železniški tir; ako bi bil zalotil naš vlak, dogodila bi se bila katastrofa kakršne še nismo doživeli na tej progi. Pomislite, kakošna so bila čustva vseh potnikov, ko so si predočevali nevarnost, v kakršni smo bili. — Proti Divači je bilo čedalje več snega. Že v Sežani smo morali dolgo stati na postaji. Vendar smo srečno dospeli do Divače. Tam nam naznanijo novico, da moramo čakati najmanj jedno uro na dunajski brzovlak, ki prihaja iz Št. Petra, kajti za največjo silo je bilo mogoče voziti le po jednom tiru, drugi je bil pa silno zameten. Iz jedne ure sta nastali dve prav nestrpnega pričakovanja. Konečno je prišel toliko zaželeni naglič, ves zameten in zadelan s snegom. Na to smo se polagoma odpravili proti Št. Petru, ali štirikrat smo obtičali v snegu; vlak je šel nekoliko nazaj, da se je zagnal po prostem tiru in predrl nekatere zamete. Ob 12¹/₂ uri smo srečno dospeli v Št. Peter, namesto da bi jedno uro poprej prišli že v Ljubljano. Tamkaj smo doznali, da moramo zopet čakati, a da se ne vé, koliko časa, ker je zjutranji dunajski poštni vlak obtičal nekje pri Rakeku, a do 200 delavcev ga rešuje iz neprostoovoljne sibirskje ječe. Drli smo v restavracijo, kjer je počel pravi dirindaj natakarev in gospodarja, ki niso bili pripravljeni na toliko število gostov. Le s težavo je ustregel lačnim potnikom. Okoli 2¹/₂ uri popoldne je prišel dunajski poštni vlak, ki je tičal v snegu baje celih 6 ur. Potniki vsi silno lačni in žejni — kar je zopet delalo restavracijo nemalo preglavico. Ali mi nismo mogli še dalje, ker je burja zametla tir; ali reklo se nam je, da do 300 delavcev napenja vse moči, da nam naredi pot. Mej tem je prišel za nami iz Trsta tudi poštni vlak, da so stali že trije vlaki na kolodvoru. Kmalu na to pride vlak z Reke. Ali kakošen: lokomotiva, navadni voz za blago in jeden voz III. razreda, oba polna potnikov, to je bilo vse, drugi vozovi so pa obtičali na sredi pota. Na kolodvoru se je vse gnetlo; vsi vprek smo popraševali, ali se že odpeljemo in pripovedovali si prestane križe in težave; to je bilo javkanja in stokanja, kakoršnega v Št. Petru še ni bilo. Potnikom na Reko je bil popolnoma prekrizan račun; morali so se odpeljati bodisi v Trst nazaj ali pa v Ljubljano. Naposled smo se odpeljali. Počasi je šlo, večkrat smo kar obtičali na sredi pota. Posebno pa smo morali dolgo čakati na vsaki postaji, dokler niso dobili brzojavnega poročila z naslednje postaje, da je srečno dospela tjakaj naprej poslana lokomotiva s snežnim oralom. Posebno v Logatcu smo čakali dolgo časa. Šele ob 6³/₄ uri zvečer smo srečno dospeli v Ljubljano, kamor bi bili morali priti že ob 11³/₄ uri popoldne. — Ali ni bila to kratkočasna vožnja? Ne, vendarle sem še došel do gledališke predstave, kjer sem ob krasni igri gđ. Šumovske, pa tudi Vaše dražestne domačinke gđ. Slavčeve pozabil na prestane križe in težave ter sem obema ploskal tako, da me še danes dlani srbita. — Ali moja oduševljenost za vrli umetnici se danes ohlaja v sneženi Ljubljani, zlasti ker še nič ne vem, kdaj se bom mogel vrniti domov v Gorico. Sneži še vedno, brzojavna poročila so mi pa prinesla novico, da je danes ustavljen promet tudi na glavni progi. Kdo ve, da ne bom potreboval do Gorice morebiti celo dvakrat 11 ur — vožnje z nagličem? Taka je moja nagla vožnja k gledališki predstavi 3. marca l. 1895. po rojstvu Gospodovem.

— (Umrla) je v Ribnici, dne 2. t. m., gospa Frančiška Treo, tašča drž. in dež. poslanca gosp. Višnikarja in mati g. dr. Dragotina Treota.

— (Zmrznil) je mej potom iz Radne v Studenc v krškem okraju poštni sel Jožef Stopar iz Studenca. Našli so ga mrtvega v snegu. Pri sebi je imel še vsa pisma, mej njimi tudi denarno pismo s 592 gld. Bržkone je prejšnji dan na svojem službenem potu zavžil preveč pijače in obležal mej potom.

— (Sirotišnica v Kočevji) ki se je ustanovila povodom 40letnice cesarjevega vladanja, se je te dni odprla brez posebne slavnosti. Predsednik

odbora za zgradbo ces. svetnik g. F. Ma hr je poklonil 100 gld., trvdka Fr. Ks. Souvan pa blaga za napravo oblek sirotam.

— (Nemški cesar in cesarica) prideta v mesecu aprila zopet v Opatijo, kjer bode ta ostala kakih šest tednov.

— (Odlikovanje.) Skladatelj Ivan pl. Zajc v Zagrebu je dobil povodom petdesetletnice glasbenega delovanja v priznanje uspešne njegove delavnosti viteški križ Franc Jožefovega reda. Vodstvo narodnega gledališča v Zagrebu pa je imenovalo jubilarja častnim članom narodnega gledališča in mu je gosp. intendant dr. Miletič izročil dotični dekret ter ob jednom čestital imenom članov narodnega gledališča.

* (Velearistokratičen škandal.) Navadno se v javnosti nič ne izve o škandalih, ki se primerjajo v aristokratičnih krogih, zato pa obujajo take dogodbe, ako se zanje izve, posebno zanimanje. Zelo interesantna je ta-le dogodka: 26letni poljski grof Dunin-Borkowski je bil te dni oddan v neko blaznico. Pred tremi leti je na Dunaji prav siromašno živel in uganjal reči, ki so po zakonu prepovedane. Njegov stric mu je svetoval, naj simulira blaznost, da ne pride v zapor. Nadobudni grof je ravnal po tem nasvetu in utekel kaz. sodniku. Prišel je v neko privatno blaznico, kjer je živel kaj veselo, ravnatelj mu je dal hišni ključ, da je tudi ponoči lahko šel in prišel kamor in kadar je hotel. Ko se je bil vrnil na Dunaj, jel je zopet slepariti ljudi, ker mu je mati, katera je milijonarka, dajala le 25 gld. na mesec. Mati je hotela, naj se sin poroči z gouvornanto, sin je privolil in sodišče je razveljavilo kuratelo, ker so prvi psihijatri potrdili, da je popolnoma zdrav. Mladi grof pa si je premislil vso stvar glede ženitve in je pobegnil v Budimpešto, ter tam veselo živel in delal dolgeve. Tu ga je dal svak aretovati in odpeljati v blaznico, ker mladi grof ni hotel sam iti novič mej norce, kakor se mu je svetovalo. Kakor se vidi, ni stvar samo zanimiva, ampak tudi jako značilna. Da je mladi grofovski slepar duševno zdrav, o tem ni dvoma, veljati pa mora za norca, da ne pride v zapor.

* (Nesreča na železnici.) V petek je neki osebni vlak interoceanske železnice mej Termadueltom in Temangem skočil s tira in padel v brezno. 264 potnikov je bilo ubitih, nad 100 pa ranjenih.

* (Zgorelo gledališče.) V Legnagu poleg Verone je zgorelo elegantno gledališče „Teatro Varieta“. Požar je nastal malo prej, ko se je imela prirediti plesna veselica. Škoda je velika, a gledališče je bilo zavarovano. Ponesrečil ni nikdo.

Slovenci in Slovenke, vpišite se v družbo sv. Mohorja!

Darila:

Uredništvu našega lista je poslala:

Za „Narodni dom“ v Ljubljani: Gospa Katarina Kogej v Postojini 20 kron. Živela rodoljubna darovalka in nje nasledniki!

Književnost.

— „Slovanski Svet“ ima v št. 9. to-le vsebino: Koalicija in obče gospodarstvo; Dvojno petje; Leposlovje v „Slovenski Matici“; Nova slovenska opera; Dopisi; Ruske drobtinice; Oglad po slovan-skem svetu; Književnost.

— „Kmetovalec“ ima v št. 4. to-le vsebino: O počrtnjenju sadnega mošta; Kako se je varovati pred nakupom sleparskega deteljnega semena? Zboljanje kislh travnikov; O gnojenju z apnom; Beljenje lanu; Napajanje kuretine po zimi; Privezan pes čuvaj v zimskem času; Nepoznani dobrot-niki kmetovalčevi; Tlakomer in vreme; Sredstvo zoper driško mladicev; Iz podružnic; Razne reči; Vprašanja in odgovori; Gospodarske novice; Tržne cene.

— „Prosvjeta“. Tega izbornega hrvatskega lista izšla je št. 5. z jako raznovrstno beletristično in poučno vsebino in okrašeno z mnogimi prelepimi ilustracijami.

— „Sporta“ je izšla št. 5.

Brzojavke.

Dunaj 4. marca. Današnji listi javljajo, da se je pri potovanju našega cesarja na kap St. Martin preprečil atentat na cesarja. Kmalu po cesarjevem prihodu v Mentone je francoska policija aretovala človeka, ki se je bil za cesarjem pripeljal in hotel storiti atentat. Druge podrobnosti še niso znane.

Dunaj 4. marca. V današnji seji poslanske zbornice se je nadaljevala razprava o kazenskem zakonu. Posl. Tilšer se je odpovedal mandatu.

Dunaj 4. marca. Deželni glavni goriški grof Franc Coronini je bil danes pri cesarju v avdijenci.

Dunaj 4. marca. Vodstvo južne železnice javlja, da je vsled burje ustavila ves obrat na progah Ljubljana-Trst in Št. Peter-Reka.

Peterburg 4. marca. Car je obolen za influenco. V soboto so slušatelji filozofske fakultete uprizorili velike demonstracije, tako, da jih je moralo vojaštvo razgnati.

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 61. **Deželno gledališče v Ljubljani.** Dr. pr. 647

V torek, dne 5. marca 1895.

Hudobni duh Lumpacij Vagabund ali zanikerna trojica.

Čarobna burka s petjem v treh dejanjih. Spisal J. Nestroy. Poslovenil J. Ačsovec. Godba Müllerjeva. Dirigent g. Hilarij Benišek. Režiser g. Rudolf Inemann.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec po 10. uri zvečer.

Pri predstavi svira civilna godba pod vodstvom g. Fr. Hopfa. **Blagajna se odpre ob 7. uri zvečer.**

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Loterijske srečke 2. marca.

V Trstu: 71, 53, 47, 49, 43.
V Lincu: 83, 63, 48, 37, 51.

Umrli so v Ljubljani:

28. februarja: Janez Neri, delavec, 42 let, Poljanski nasip št. 50.

1. marca: Herman Gögl, krojač, 22 let, Ulice na Grad št. 12.

2. marca: Pavle Kos, kajzar, 71 let, Črna vas št. 20. V deželni bolnici:

28. februarja: Marija Gojzdnikar, gostija, 77 let. — Mihajl Semrajc, gostja, 74 let.

1. marca: Jakob Stare, čevljar, 26 let. — Simon Zoller, gostja, 76 let.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
2. marca	7. zjutraj	732.7 mm.	- 3.8° C	sl. jzh.	d. jas.	25.2 mm.
	2. popol.	730.5 mm.	5.6° C	sl. jzh.	obl.	snega.
	9. zvečer	726.3 mm.	0.1° C	sl. jzh.	snež.	
3. marca	7. zjutraj	718.0 mm.	0.0° C	sl. szh.	snež.	31.5 mm.
	2. popol.	715.9 mm.	2.0° C	sl. zah.	snež.	suega.
	9. zvečer	717.2 mm.	0.2° C	sl. zah.	obl.	

Srednja temperatura 0.7° in 0.7°, za 1.2° in 1.2° pod normalom.

Dunajska borza

dne 4. marca 1895.

Skupni državni dolg v notah	101	gld. 55	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	gld. 65	kr.
Avstrijska zlata renta	125	gld. 10	kr.
Avstrijska krona renta 4%	101	gld. 15	kr.
Ogerska zlata renta 4%	124	gld. 20	kr.
Ogerska krona renta 4%	99	gld. 35	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	1078	gld. —	kr.
Kreditne delnice	397	gld. —	kr.
London vista	123	gld. 80	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	gld. 45	kr.
20 mark	12	gld. 08	kr.
20 frankov	9	gld. 80	kr.
Italijanski bankovci	46	gld. 35	kr.
C. kr. cekini	8	gld. 80	kr.

Dne 2. marca 1895.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld. 65	kr.
Državne srečke iz l. 1854 po 100 gld.	196	gld. —	kr.
Dunavske srečke 5% po 100 gld.	133	gld. 50	kr.
Žemlj. obč. avstr. 4% zlati zast. listi	123	gld. —	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	200	gld. —	kr.
Ljubljanske srečke	25	gld. —	kr.
Rudolfske srečke po 10 gld.	23	gld. 75	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	176	gld. 75	kr.
Tramvaj-društ. velj. 170 gld. a. v.	423	gld. —	kr.
Papirnati rubelj	1	gld. 22	kr.

Kclor

si namerava omisliti

spomladansko obleko

naj nikar ne opusti ogledati si bogato zalogo solidne, trpežne in po Dunajskem modnem kroju izdelane obleke

pri znani trdki

Gričar & Mejač

Ljubljana, Slonove ulice št. 9.

Ilustrovani cenik za vsa oblačila izšel bo v kratkem. (250)

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Anton Milavec javlja tužnim srcem v svojem, kakor tudi v imenu vseh sorodnikov vsem prijateljem in znancem pretužno vest, da je Bogu vsemogočnemu dopadlo, poklicati k sebi iskreno ljubljeno, nepozabno mu soprogo, oziroma mater, gospo

Ivanko Milavec

danes, dne 3. t. m., ob 9. uri dopoldne, po dolgi in mučni bolezni, prevideno s svetinji zakramenti za umrjajočo, v 26. letu njene starosti.

Pogreb predrage nepozabne rajke bode v torek, dne 5. t. m., zjutraj ob 8. uri iz hiše žalosti na farno pokopališče žužemberško.

Sv. maše zadušnice se bodo brale v tukajšnji farni cerkvi.

Predrago rajnico priporočamo v blag spomin in molitev. (245)

V Žužemberku, dne 3. marca 1895.

Zahvala.

O priliki prebitke izgube prerano umrlega gospoda

Josipa Pavčiča

došlo nam je od sorodnikov, prijateljev in znancev jako mnogo dokazov presrčnega sočutja.

Zahvaljujemo se zanje tem potom, zlasti izrekamo zahvalo darovateljem vencev, neštetim udeležnikom pogreba, ki so predragega pokojnika spremili k večnemu počitku, častiti duhovščini, gg. uradnikom, učiteljem in učiteljicam, županom itd., ki so došli iz mnogih krajev

Najtoplejšo zahvalo izrekamo tedaj še enkrat za vse te iskrene in tolažilne dokaze srčnega sočutja.

Velike Lašče, dne 2. marca 1895.

(247)

Žalujejo ostali.

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Medicinalno olje iz kitovih jeter.

(Ribje olje.)

Priznano najbolje učinkujoče in pristne vrste, vedno sveže v zalogi. Steklenica z navodilom o porabi 60 kr., dvojna steklenica 1 gld.; 12 malih steklenic 5 gld. 50 kr., 12 velikih steklenic 10 gld. (129—19)

Dobiva se pri

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju

lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se z obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradcu.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1894.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so s srednjeevropskim časom. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub. Uani za 3 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selthal v Anasse, Ischl, Gmunden, Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linc, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Eger, Karlovo varo, Francovo varo, Prago, Lipaj, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 10 min. zjutraj mešani vlak v Novo mesto, Kočevje. Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selthal v Solnegrad, Dunaj via Amstetten.

Ob 12. uri 55 min. dopoldne mešani vlak v Novo mesto, Kočevje. Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Dunaj.

Ob 4. uri 14 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Ljubno, des. Selthal v Solnegrad, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inomast, Bregence, Gurk, Geneve, Paris, Steyr, Linc, Gmunden, Ischl, Budejovice, Plzeň, Marijine varo, Eger, Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Lipaj, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 20 min. zvečer mešani vlak v Novo mesto, Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 53 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipaj, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnegrada, Lince, Steyra, Gmunden, Ischla, Anasse, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 5. uri 19 min. zjutraj mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipaj, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Plzeň, Budejovice, Solnegrada, Lince, Steyra, Paris, Geneve, Gurk, Bregence, Inomast, Zella na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Celovca, Lince, Pontabla, Trbiša.

Ob 2. uri 32 min. dopoldne mešani vlak iz Kočevja, Novega mesta. Ob 4. uri 48 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthal, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 25 min. zvečer mešani vlak iz Kočevja, Novega Mesta.

Ob 9. uri 21 min. zvečer osebni vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 23 min. zjutraj v Kamnik. Ob 2. uri 05 min. dopoldne v Kamnik. Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika. Ob 11. uri 15 min. dopoldne iz Kamnika. Ob 6. uri 20 min. zvečer iz Kamnika. (5—51)

Pleme-niti kanarčki iz Harca

(Hohl- in Klingelroller) so malo časa po nizki ceni na prodaj

v hotelu „Lloyd“. (248-1)

Adolf Janson iz St. Andreasberga v Harcu.

Prodajalnica

v Krakovski ulici hiš. št. 27

se dá v najem s 1. majem 1895.

Pojasnila in pogoji pri „Vzajemno podpornem društvu“, Kongresni trg št. 17. (203—8)

Spreten komi

krepak, 18—20 let star, doma z dežele, specerijske in galanterijske stroke, se vzprejme takoj. — Več pove upravitelstvo „Slovenskega Naroda“. (244—1)

Knjigovodja

nemščine in slovenščine v besedi in v pisavi zmožen, se vzprejme. — Pismene ponudbe naj se pošljejo na **Molnes-a** in **Neuwarth-a**, komisij-ska trgovina s pridelki v Ljubljani. (246—1)

Trgovski pomočnik

23 let star, slovenskega in nemškega jezika zmožen, izurjen v trgovini z mešanim blagom, želi premeniti službo. — Ponudbe pod „zanesljiv 100“ na upravitelstvo „Slov. Naroda“. (249—1)

CHINA SERRAVALLO z železom

neobhedno potreben za slabotnike in rekonvalescente.

Vzbuja slast do jedij, krepi živce, zboljša kri.

Srebrna svetinja: XI. medicinski kongres **Rim** 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava **Benetke** 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava **Kiel** 1894.

Zlata svetinja: Mejnarodna razstava **Amsterdam** 1894.

Od zdravniških avtoritet, kakor dvorni svetnik prof. dr. baron **Krafft-Ebing**, prof. dr. **Moesig-Moorhof**, prof. dr. **Schantz**, prof. dr. **Monti**, prof. dr. **Neusser**, primarij dr. **vitez Nicolich**, najbolje priporočen itd. itd.

To izborna restitucijsko sredstvo je zaradi dobrega svojega ukusa priljubljeno zlasti otrokom in ženskam. (1257—23)

Prodaja se v steklenicah po 1/2 litra in 1 liter v vseh lekarnah.

Lekarna Serravallo, Trst.

Razpošiljalnica medicinskih stvari na debelo. Ustanovljena 1848.

Glavna zaloga v Ljubljani: Lekarna **Piccoli**, Dunajska cesta, dalje lekarno **L. Groetschel**, **Mardetschlaeger**, **Mayer** in **U. pl. Trnkóczy**.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.